

7. KWIECIEŃ – ŚW. JÓZEF – SPRAWIEDLIWY

„Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym”

/Mt 1,19/

- Być sprawiedliwym to:

- ufać bardziej Bogu niż sobie
- żyć z wiary
- być posłusznym woli Boga
- kierować się miłością
- kierować się prawością wewnętrzną
- kierować się prawością w działaniu
- kierować się wrażliwym sumieniem
- opierać się na szczerzej modlitwie i słuchaniu Boga

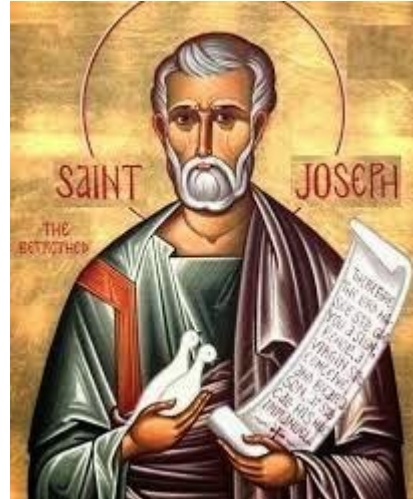
- Sprawiedliwość jako tożsamość

- Sprawiedliwość jako droga do świętości

- Sprawiedliwość w kontekście miłosierdzia

- Światło Miłosierdzia Bożego

- *Józefie! Nie lękaj się... UFAJ!*
- św. Józef – wzór ufności, odwagi, posłuszeństwa i wierności
- św. Józef – przygotowujący drogę wypełnienia Czasu Zbawienia
- Ufność Bożemu Miłosierdziu - przywracająca pokój i życie
- Odrzucenie kamienia grobowego moich grzechów

Czytania:

Ha 2,4 *Sprawiedliwy żyć będzie dzięki swej wierności.*

Mi 6,8 *Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?*

2 Tm 2,22 *Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniem, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój – wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem.*

Mt 6,1 *Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.*

Ps 1, 1-3¹ *Szczęśliwy mąż,
który nie idzie za radą występnych,
nie wchodzi na drogę grzeszników
i nie siada w kole szyderców,
² lecz ma upodobanie w Prawie Pana,
nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.
³ Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą,
które wydaje owoc w swoim czasie,
a liście jego nie więdną:
co uczyni, pomyślnie wypada.*

Ps 37, 5-6,30-31,39-40

Refren: Słowa mądrości głosi sprawiedliwy

Powierz Panu swą drogę,
zaufaj Mu, a On sam będzie działał.
On sprawi, że twa sprawiedliwość zabłyśnie jak światło,
a prawość twoja jak blask południa.

Usta sprawiedliwego głoszą mądrość,
a język jego mówi to, co słuszne.
Prawo Boże jest w jego sercu
i nie zachwieją się jego kroki.

Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana,
On ich ucieczką w czasie utrapienia.
Pan ich wspomaga i wyzwala,
wyzwala od występnych i zachowuje,
On bowiem jest ich ucieczką.

Mt 1,18-20,24 ¹⁸ Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego.¹⁹ Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.²⁰ Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: „Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. [...] ²⁴ Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie [...]

Mt 5,6 Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

54 „Bóg, przez Słowo stwarzając wszystko i zachowując, daje ludziom poprzez rzeczy stworzone trwałe świadectwo o sobie; a chcąc otworzyć drogę do zbawienia nadziemskiego, objawił ponadto siebie samego pierwszym rodzicom zaraz na początku” (Sobór Watykański II, konst. Dei verbum, 3). Wezwał ich do wewnętrznej komunii z sobą, przyoblekając ich blaskiem łaski i sprawiedliwości.

615 "Jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi" (Rz 5, 19). Przez swoje posłuszeństwo aż do śmierci Jezus stał się cierpiącym Sługą, który w sposób zastępczy "siebie na śmierć ofiarował", "poniósł grzechy wielu", aby "usprawiedliwić wielu i dźwigać ich nieprawości" (Iz 53, 10-12). Wynagrodził On za nasze winy i zadośćuczynił Ojcu za nasze grzechy.

1733 Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym. Prawdziwą wolnością jest tylko wolność w służbie dobra i sprawiedliwości. [...]

Wybrane fragmenty z nauczania Prymasa:

NIE BÓJ SIĘ... ZAUFAJ....

„**A** teraz ten poczciwy człowiek, „vir iustus – mąż sprawiedliwy” [por. Mt 1,19], rzemieślnik. [...] A tu naraz w jego plany wchodzi Coś, co go niepokoi. Inna Moc i działanie, które napelnia go lękiem. Trzeba go dopiero uspokajać: „Nie bój się...” [por. Mt 1,20]. Józef poddaje się powoli. Nowa Moc wchodzi w jego życie i w domeczek, który sobie wymarzył, przestawia w nim ściany i cały ludzki ład, cały jego idealizm, tak prawy, uczciwy i rzetelny. Wszystko teraz inaczej wygląda.”

S. WYSZYŃSKI, *Obleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości*. W uroczystość Najświętszej Rodziny i... każdej rodziny, (podczas dnia skupienia Instytutu Prymasowskiego), Warszawa, Mars, I niedziela po Objawieniu, [10 I] 1960, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 278.

POKÓJ WSPÓLDZIAŁANIA Z PLANEM BOŻYM

„**I** oto widzimy wspólnotę wyjątkową, niepowtarzalną. Tajemnicę tej wspólnoty wyjaśnia nam Pismo Święte. Między Maryją a Józefem stanął Duch Święty i wyznaczył obojgu zadanie. Określił je: To Matka Twoja, a to Opiekun Najświętszej Rodziny, chociaż prawnie Jej mąż. Józef powoli wchodzi i powoli rozeznaje tajemnice Maryi. Ma wątpliwości, którym niekiedy się poddaje, aż trzeba było interwencji Bożej. **Józef, jako mąż sprawiedliwy, znał Maryję, ale tajemnice Maryi, musiał mu wytłumaczyć Bóg przez interwencje nadzwyczajne.** „Nie bój się Józefie przyjąć Maryi, małżonki twojej, to bowiem, co się z Niej narodzi, jest z Ducha Świętego”. **Następuje spokój i współdziałanie z planem Bożym.** Tych dwoje jest całkowicie oddanych planowi Bożemu. Plan Boży realizuje Wyśłannik Ojca, Syn Umiłowania, Jezus Chrystus, a Oni oboje z tym planem współdziałają.”

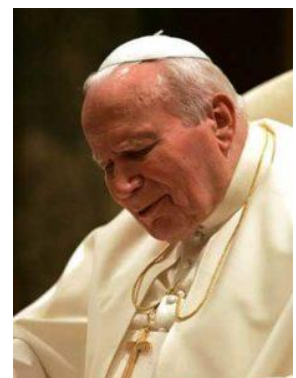
S. WYSZYŃSKI, *Dążenie do rodziny, rodzinności, wspólnoty – właściwością natury ludzkiej*, Warszawa, Miodowa, kaplica, 9 stycznia 1966, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Dziela Zebrane*, Tom XVI, Wydawnictwo im Stefana Kardynała Wyszyńskiego *Soli Deo*, Warszawa 2016, s.77-78.

Śladami papieskiego nauczania

MAŻ SPRAWIEDLIWY

„2. „**J**ózefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki ; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło....” (Mt 1, 20-21).

3. W tych okolicznościach „Mąż Jej, Józef, który **był człowiekiem sprawiedliwym** i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić ją potajemnie” (Mt 1, 19). Józef **nie wiedział, jak ma się zachować** wobec „cudownego” macierzyństwa Maryi. Szukał zapewne odpowiedzi na to dręczące go pytanie, ale nade wszystko szukał wyjścia z tej trudnej

dla siebie sytuacji. Gdy więc „powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło...»” (Mt 1, 20-21).

32. Sobór Watykański II na nowo uwrażliwił wszystkich na „wielkie sprawy Boże”, na tę „**ekonomię zbawczej tajemnicy**”, w której Józef w sposób szczególny uczestniczył. Polecając się przeto opiece tego, któremu Bóg sam „powierzył straż nad swymi najcenniejszymi i największymi skarbami”, równocześnie **uczymy się od niego służyć „zbawczej ekonomii”**. Niech św. Józef stanie się dla wszystkich szczególnym nauczycielem uczestnictwa w mesjańskiej misji Chrystusa, która jest w Kościele udziałem każdego i wszystkich: małżonków i rodziców, ludzi żyjących z pracy rąk czy też z jakiegokolwiek innej pracy, osób powołanych do życia kontemplacyjnego, jak i do apostołstwa.

Mąż sprawiedliwy, który nosił w sobie całe dziedzictwo Starego Przymierza, równocześnie został wprowadzony przez Boga w początki Przymierza Nowego i Wiecznego w Jezusie Chrystusie. **Niech nam ukazuje drogi tego zbawczego Przymierza na progu Tysiąclecia**, w którym ma trwać i dalej się rozwijać „pełnia czasu” związana z niewysłowioną tajemnicą Wcielenia Słowa.”

św. JAN PAWEŁ II, Adhortacja Apostolska REDEMPTORIS CUSTOS – O ŚWIĘTYM JÓZEFIE I JEGO POSŁANNICTWIE W ŻYCIU CHRYSZTUSA I KOŚCIOŁA, p.2,3, 32.

SPRAWIEDLIWY – TO ZANURZONY W BOGU

„**Św. Mateusz** charakteryzuje św. Józefa jednym słowem: «Był człowiekiem sprawiedliwym» — dikaios, wywodzące się od dike, a według Starego Testamentu, jak widzimy to na przykład w Psalmie 1, «sprawiedliwy» to **człowiek «zanurzony» w Słowie Bożym, żyjący w Słowie Bożym**, ten, który żyje Prawem, postrzegając je nie jako «jarzmo», ale jako «radość», moglibyśmy powiedzieć — żyje Prawem niczym «Ewangelią». Św. Józef był sprawiedliwy, miał upodobanie w Słowie Bożym, zapisanym, przekazywanym w mądrości jego ludu, i właśnie w ten sposób został przygotowany i powołany do tego, by poznać Słowo Wcielone — Słowo, które przyszło do nas w postaci człowieka — i przeznaczony do tego, by strzec Słowa Wcielonego, ochraniać Je; to pozostaje jego misją na zawsze: strzec Kościoła świętego i naszego Pana.”

OJCIEC ŚWIĘTY BENEDYKT XVI, Przemówienie na zakończenie rekolekcji dla Papieża i Kurii Rzymskiej, 19.03.2011

Materiały dodatkowe:

Ks. B. WOLAŃSKI, Józef - mąż sprawiedliwy, Niedziela, Niedziela legnicka 18, 2012
<https://www.niedziela.pl/arttykul/62201/nd/Jozef---maz-sprawiedliwy>

J. GALOT TJ, Święty Józef - mąż sprawiedliwy
<http://swjoseph.blogspot.com/2011/08/18-j-galot-tj-swiety-jozef-maz.html>

Ks. bp K. ROMANIUK, "Józef, mąż sprawiedliwy..." (Mt 1,19), Collectanea Theologica 50/3, 25-34, 1980

Kroki indywidualnej pracy duchowej

„Łaski z Mojego miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest - ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Wielką mi są pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask. Cieszę się, że żądają wiele, bo moim pragnieniem jest dawać wiele. Smucę się natomiast, jeżeli dusze żądają mało, zacieśniają swe serca.”

/ s. Faustyna Kowalska, Dzienniczek, 1578/

1. *Nie wiedział jak się zachować.... Nie rozumiał sytuacji.... Będę trwać z Józefem sprawiedliwym – ufając bezgranicznie Bogu... godząc się na wyjście ze swojego ciepłego kąta i otwierając swój dom dla uchodźców wojennych, oddając swoje serce na ich potrzeby i lęki... Jezus Miłosierny – niech św. Józef uczy mnie pokory czuwania i służby potrzebującym. To mój kamień grobowy – pomóż mi go odrzucić każdego dnia!*
2. *Jezus Miłosierny – Ufam Tobie...! Ufam, że promienie łaski wypływające z Twojego Serca obmyją egoizmy w naszej Ojczyźnie i sprawią, że będziemy Twoją wspólnotą, dzielącą się pokojem i miłością.*

